

1.

Давно вже, давно
Я все ждучи стою

І стукаю в двері твої.

Коли ти відчиниш оселю свою,
Щоб міг відпочити Я в ній?

Тяжка та терниста дорога Моя,
∴ Іду скрізь, і стукаю. ∴∴

2.

Хто голос почує й відчинить Мені,
І хто привітає Мене,
І радість, і щастя Я дам тій душі,
Я дам їй утіху життя.
Зморивсь ти на праці,
втомився в боротьбі,
∴ Я сили нові дам тобі. ∴

3.

В сльозах ти,
утомлений горем життя?

Я висушу сльози твої,

І прийде до тебе утіха Моя, Кінець
прийде горю й журбі. Давно вже,
давно

Я все ждучи стою,

∴ Відкрий же оселю своєю. ∴∴

*

*

*